

buje jí nezbytně pro svůj obchod s dřívím; jako 63letý a nedoslýchavý muž nemůže odbývat své obchody na ulici. Zábory místností, které nikdy nebyly pronajaty letním hostům, by mu znemožnil další obchodování.

Naproti tomu uvádí zpráva četnická ze dne 10. září 1921, že zábor by neohrozil živnost majitele domu, poněvadž psací stůl a knihovničku umístěné v pokoji by mohl umístiti v prvním patře, kuchyň pak, ve které má jen ovoce a obilí složené, pro svůj obchod dřívím nepotřebuje. Místní policejní strážník Josef B. a sedlák Ludvík M. vypověděli, že st-l nepotřebuje zvláštní místnosti pro písemné práce, jelikož ho tato práce nejvýše dvě hodiny denně může zaměstnávat a má pro ni ve svém bytě tiché a příhodné místnosti; je vyloučeno, aby zábořem byla jeho živnost ohrožena. V onom bytě byli již dříve po čas provozování živnosti nájemníci.

Podle další zprávy četnické z 12. září 1921 nepotřebuje st-l onoho bytu nutně ke své živnosti a může písemnou práci se živností související snadno vykonávat v I. patře, takže by zabráním jeho živnosti nijak neutrpěla.

Z uvedeného patrno, že žal. úřad založil svůj shora uvedený závěr, odchýlný od tvrzení st-lových, toliko na šetření obírajících se otázkou, zda st-l může písemné práce se svým obchodem spojené vykonávat ve svém bytě, neřešil však vůbec otázku, zda též ostatní práce s obchodem spojené — jako zejména styk se stranami, může konati ve svém bytě, ačkoliv přec jest zřejmo, že k vedení obchodu nepatří jenom vyřizování korespondence a jinaké práce písemné, nýbrž též úkony jiné a ačkoliv st-l již v řízení výslovně na nutnost místnosti pro styk se stranami poukázal, uváděje ve svém podání ze dne 1. září 1921, že nemůže odbývat své obchody na ulici.

Podle toho spočívá tedy závěr žal. úřadu, že zábořem není ohrožena živnost st-lova, na neúplném zjištění.

Vzhledem k tomu a se zřetelem na vadnost konstatovanou shora pod 2) bylo nař. rozhodnutí v jeho celku zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 2102.

Bytová péče: * Zajištění bytů státních zaměstnanců dle § 13 zák. ze dne 11. července 1922 č. 225 Sb. předpokládá, že přeložením státního zaměstnance dána bude vlastníku domu možnost, byt ten opět pronajmouti. Předpoklad tento splněn není, jestliže byt odchodem státního zaměstnance uprázdněný nebyl pronajat tomuto státnímu zaměstnanci, nýbrž někomu jinému.

(Nález ze dne 17. března 1923 č. 4136).

Věc: Františka O. v Brně proti rozhodnutí zemské správy politické v Brně o zajištění bytu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím zajistila zsp v Brně podle §u 13 zákona ze dne 11. července 1922 č. 225 Sb. byt v Brně — —, jenž se

uprázdní přeložením účetního rady Eduarda G. na Slovensko, ve prospěch účetního revidenta zemského finančního ředitelství v Brně Huga B. v Brně.

Ve stížnosti na rozhodnutí toto k nss-u podané uvedla majitelka domu, že pronajala byt, o nějž jde, v r. 1920 vdově Františce D., která činži platí a jest úředně jako nájemkyně bytu hlášena. Ovdovělá dcera nájemkyně provdala se v roce 1914 sice za účetního radu Eduarda G., který se do bytu nastěhoval, ale vůči st-lce vystupovala vždy jako nájemkyně jen Františka D.

Zsp nevyšetřila, zda vůbec trval nájemní poměr mezi st-lkou a Eduardem G. a následkem vadnosti té nešetřila jasného znění zákona.

Nss shledal stížnost důvodnou.

§ 13 cit. zák. omezuje právo majitele domu volně nakládati s byty v jeho domě se nalézajícími v tom směru, že nesmí byt obývaný v den vyhlášení tohoto zákona státním zaměstnancem, uprázdnil-li se byt ten tím, že zaměstnanec byl služebně přeložen do jiné obce, p r o n a j a t i nikomu jinému než tomu státnímu zaměstnanci, kterého úřad označí, bylo-li vlastníku nebo jeho zástupci dříve, než obdržel výpověď z bytu, dodáno rozhodnutí úřadu, kterým byt se zajišťuje pro státní zaměstnance.

Předpokládá tedy zmíněné zákonné ustanovení, že přeložením státního zaměstnance dána bude vlastníku možnost byt ten opět pronajati.

Předpoklad tento však splněn není, jestliže byt, jenž se odchodem státního zaměstnance má uprázdniti, nebyl pronajat tomuto státnímu zaměstnanci, nýbrž někomu jinému, neboť není tu p r á v n í h o poměru mezi státním zaměstnancem a majitelem domu a nemůže ani skutečným vystěhováním onoho zaměstnance ani výpovědí jím danou býti rozváznán nájemní poměr mezi skutečným nájemcem bytu a majitelem domu.

Žal. úřad vycházel ovšem z předpokladu, že účetní rada G. jest nájemcem bytu, leč pro tento závěr neměl žádného podkladu ve spisech, neboť okolnost tuto vůbec nezjistil.

V tom spočívá podstatná vada řízení, další vada pak v tom, že žal. úřad nešetřil zásady slyšení stran a vydal nař. rozhodnutí, aniž st-lku vůbec slyšel.

Bylo proto rozhodnutí zrušiti pro vady řízení dle § 6, odst. 2. zák. o ss.

Nároku st-lky, aby jí přiznána byla náhrada útrat, nelze vzhledem k předpisu § 40 zák. o ss vyhověti.

Č. 2103.

H o n e b n í p r á v o (Čechy): Kdy lze pronajmouti společenskou honitbu z volné ruky?

(Nález ze dne 20. března 1923 č. 17425/22).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 13 adm. atd.